

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ*

ปวีณา นาคกล^{1*} นวัตกรรม น้อมมนิ²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

²อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

Corresponding author e-mail: Paweena398@rwb.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 205 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความน่าเชื่อถือทั้งฉบับเท่ากับ .982 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เมื่อเปรียบเทียบตามเพศ เปรียบเทียบตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิการศึกษา เปรียบเทียบตามอายุ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์; ผู้บริหารสถานศึกษา; โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

* Received: 27 March 2025, Revised: 27 April 2025, Accepted: 28 April 2025

Creative Leadership Of School Adminstrators In Special Large Schools Bangphli District Under Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office

Paweena Nakkol^{1*} Niwat Noymanee²

Master of Education Program in Educational Administration, Bangkok Suvarnabhumi University
Lecturer of Graduate School, Bangkok Suvarnabhumi University
Corresponding author e-mail: Paweena398@rwb.ac.th

ABSTRACT

The objective of this research is 1) study the level of creative leadership of school administrators in extra-large schools in Bang Phli District, Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office 2) compare teachers' opinions on creative leadership of school administrators in extra-large schools in Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office classified by gender, education level, age, and work experience. The sample consisted of 205 teachers in extra-large schools in Bang Phli District, Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office in the 2023 academic year. The stratified random sampling method was used. The instrument used in the study was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability of .982 for the whole questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance. The results of the research found that 1) the level of creative leadership of school administrators in extra-large schools in Bang Phli District, Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office was at a high level overall. 2) When comparing by gender and work experience, teachers' opinions on creative leadership of school administrators in extra-large schools in Bang Phli District, Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office were not significantly different at a .05 level. When comparing by education level Comparison by age found that overall there was a statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: Creative Leadership; School Adminstrators; Extra Large Schools

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประเทศและสังคมในยุคที่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพต้องให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนการจัดการศึกษาของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีเป้าหมายในการพัฒนาผู้นำการศึกษาที่มีคุณธรรมและความสามารถในการสร้างสรรค์การศึกษา เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกและสังคมที่รวดเร็ว การพัฒนาผู้นำการศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมในการเรียนการสอนและการบริหารการศึกษา รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาในระดับโลก สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเน้นย้ำถึงความสำคัญของผู้นำการศึกษาที่มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลง โดยส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการใช้เทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้การศึกษาในประเทศไทยสามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีที่รวดเร็วและต่อเนื่อง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นสำหรับปีงบประมาณ 2567 โดยมุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะชีวิตที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) พื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและมีคุณธรรม 3) การมีอาชีพ และ 4) การเป็นพลเมืองดี ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและแผนการพัฒนาประเทศต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีการเน้นพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษารวมถึงผู้บริหารในทุกระดับให้เป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ และมีทักษะในการบริหารสถานการณ์ พร้อมทั้งกำหนดนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) เพื่อให้การปฏิบัติตามนโยบายเกิดผลอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษาเพื่อป้องกันการทุจริตในทุกระดับของการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายต่างๆ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของจังหวัดสมุทรปราการผ่าน 5 มิติขับเคลื่อนและ 15 นโยบาย มิติแรกเกี่ยวกับคุณภาพ (Quality) เน้นการพัฒนาคุณภาพผู้บริหารครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถทำงานได้เต็มศักยภาพ รวมถึงการสร้างนวัตกรรมการบริหารและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้บริหาร ครู และนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และการบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการ ที่เน้นการมีส่วนร่วมของสังคม มิติที่สองคือคุณธรรม (Moral) ซึ่งเน้นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาศักยภาพของครูและนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรการศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ (แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา สพม.สมุทรปราการ, 2564)

โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาให้ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิธีการแปลกใหม่ในการจัดการกับความท้าทายที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ซึ่งปัญหาที่พบผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่มีอายุ และประสบการณ์ในการบริหารงานน้อย ประกอบกับการบรรจุแต่งตั้งในปัจจุบันขาดการอบรมพัฒนาการเตรียมพร้อมก่อนการเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จึงทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษาลดลง (วัชรินทร์ โตขาว, 2567)

จากคำกล่าวข้างต้น สะท้อนถึงความสำคัญของการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา การบริหารสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน โดยปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จได้นั้น คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อน การจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา โดยต้องเป็นผู้ที่มีความคิดที่หลากหลาย แปลกใหม่ นอกกรอบ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ (จินตนา แสนภูวา, 2566) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุศรา ปุณฺธิบุรณ (2563) พบว่าการดำเนินงานของสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำ ซึ่งภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการแจกแจงบทบาทหน้าที่ กำหนด วิธีปฏิบัติงานและเป้าหมายของงานที่ชัดเจน และผลการศึกษาของ จินตนา ดิฉวงพันธ์ (2565) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันต้องแสดงออกซึ่งการมีภาวะผู้นำโดยเฉพาะ อย่างยิ่งภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรมีมุมมองในเชิงระบบ มีความสามารถในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ และความสามารถของบุคลากรในองค์กร มีความสามารถในการวินิจฉัย วางแผนกระบวนการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ มีทักษะในการบริหารจัดการ และผลการศึกษาของณัฐ ช่วยงาน (2565) พบว่า ผู้บริหารการศึกษาจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำของตนเอง ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีความสามารถผลักดันให้ผู้ร่วมงานร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย ประสานงานกับ ผู้อื่นด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างแรงจูงใจเพื่อการนำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ของโรงเรียนขนาดใหญ่ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการในปีการศึกษา 2566 จำนวน 424 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการในปีการศึกษา 2566 ได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน จากการกำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ดำเนินการสุ่มเป็นแบบการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้น จึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ทำงาน แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีความยืดหยุ่นและการปรับตัว ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1962)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

2. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้องปรับปรุงแก้ไข และพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา และผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ให้คำแนะนำสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : index of item objective congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ลงความเห็นว่าคุณค่าของแต่ละข้อวัดได้ตรงกับ วัตถุประสงค์และนิยามตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่ จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้ว คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .5 ขึ้นไป ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง.67 -1.00
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในโรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .982

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิเพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางระบบสนับสนุนการบริหารจัดการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาออนไลน์

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อการวิจัย

การจัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติโดยมีการจัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์ จัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3. วิเคราะห์ค่าระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best W. John, 1997)

4. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis-of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s Method)

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 205 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 59.51 รองลงมาได้แก่ เพศชาย มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 40.49 ส่วนใหญ่วุฒิการศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 62.93 รองลงมาได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 37.07 อายุส่วนใหญ่ ไม่เกิน 30 ปี มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 41.95 รองลงมาได้แก่ อายุ 31 - 40 ปี มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 38.54 ลำดับสุดท้ายได้แก่ อายุ 40 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 ประสบการณ์ทำงานส่วนใหญ่ ไม่เกิน 10 ปี มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 59.51 รองลงมา 11 - 20 ปี มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 32.68 และลำดับสุดท้ายได้แก่ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.81

2. ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว	4.38	.47	มาก
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.42	.49	มาก
3. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	4.37	.47	มาก
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.39	.46	มาก
5. ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	4.35	.45	มาก
รวม	4.39	.40	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยอันดับแรกได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .49) รองมาได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = .46) และด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .45)

2.1 ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของครูและบุคลากร และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนแนวทางการตัดสินใจตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2.2 ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสถานศึกษา รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ และข้อที่อยู่อันดับสุดท้าย

ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถคาดการณ์อนาคต และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีในสถานศึกษา

2.3 ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริม สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ของครูและบุคลากร เพื่อการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการกระตุ้นครูและบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการคิดค้นสิ่งใหม่ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาและข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ

2.4 ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทั้งในด้านการปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่งของครูและบุคลากร รองลงมาผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาดูแลครูและบุคลากรในสถานศึกษาอย่างเท่าเทียมกันโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.5 ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน และกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกัน รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป้าหมายของการทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน ทำให้ครูและบุคลากรเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมต่อการทำงานร่วมกันของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมจำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว	ระหว่างกลุ่ม	1.786	2	.893	4.134*	.017
	ภายในกลุ่ม	43.623	202	.216		
	รวม	45.409	204			
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2.785	2	1.393	6.153*	.003
	ภายในกลุ่ม	45.722	202	.226		
	รวม	48.508	204			
3. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	ระหว่างกลุ่ม	.922	2	.461	2.111	.124
	ภายในกลุ่ม	44.120	202	.218		
	รวม	45.042	204			
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	.843	2	.421	2.120	.123
	ภายในกลุ่ม	40.146	202	.199		
	รวม	40.989	204			
5. ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.706	2	.853	4.234*	.016
	ภายในกลุ่ม	40.706	202	.202		
	รวม	42.413	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.598	2	.799	5.176*	.006
	ภายในกลุ่ม	31.191	202	.154		
	รวม	32.790	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

สมุทราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้เปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังตารางที่ 3-6

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวม

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม	ไม่เกิน 30 ปี (n = 86)		31- 40 ปี (n = 79)	41 ปีขึ้นไป (n = 40)
	$\bar{X}$			
ไม่เกิน 30 ปี	4.40	-	-.05032	.19133*
31 - 40 ปี	4.45	.05032	-	.24166*
40 ปีขึ้นไป	4.21	-.19133*	-.24166*	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบค่าความแตกต่างเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่าครูที่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี และครูที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ สูงกว่าครูที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว

	ไม่เกิน 30 ปี (n = 86)	31-40 ปี (n = 79)	41 ปีขึ้นไป (n = 40)
ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว	$\bar{X}$ 4.37	4.47	4.21
ไม่เกิน 30 ปี	4.37	- .10041	.15824
31 - 40 ปี	4.47	.10041	-.25865*
40 ปีขึ้นไป	4.21	-.15824	-.25865*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบค่าความแตกต่างเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Schetfe's method) พบว่าครูที่มีอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ สูงกว่าครูที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านการมีวิสัยทัศน์

	ไม่เกิน 30 ปี (n = 86)	31 - 40 ปี (n = 79)	41 ปีขึ้นไป (n = 40)
ด้านการมีวิสัยทัศน์	$\bar{X}$ 4.48	4.48	4.18
ไม่เกิน 30 ปี	4.48	- .00394	.29599*
31 - 40 ปี	4.48	-.00394	.29205*
40 ปีขึ้นไป	4.18	-.29599*	-.29205*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านการมีวิสัยทัศน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบค่าความแตกต่างเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Schetfe's method) พบว่าครูที่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี และครูที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ สูงกว่าครูที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

	ไม่เกิน 30 ปี (n = 86)	31-40 ปี (n = 79)	41 ปีขึ้นไป (n = 40)
ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	$\bar{X}$ 4.43	4.45	4.21
ไม่เกิน 30 ปี	4.43	- .02273	.21791*
31 – 40 ปี	4.45	.02273	-.24063*
40 ปีขึ้นไป	4.21	-.21791*	-.24063*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบค่าความแตกต่างเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Schetfe's method) พบว่าครูที่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี และครูที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ สูงกว่าครูที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

6. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมจำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผล

1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการจูงใจ มีการแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาและส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงาน ดังที่ กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์ (2556) ได้กล่าวถึง ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ต้องมีความสามารถพิเศษในการจูงใจและนำบุคคลอื่น ๆ อย่างมีวิสัยทัศน์ จินตนาการ และความยืดหยุ่น ด้วยวิธีการหรือแนวทางใหม่ ๆ ที่ท้าทาย สร้างสรรค์ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เล็กวงษ์ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาบทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทน์ภัส บุญญะสิทธิ์ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ตามหลักพุทธธรรมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า ด้านภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ดีดวงพันธ์ (2565 : 184) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญฤทัย ภู่อาระ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ รองลงมาคือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ด้านการทำงานเป็นทีม เมื่อจำแนกในส่วนของรายละเอียดแต่ละด้าน สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

1.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีความยืดหยุ่น และการปรับตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีความสามารถในการแสดงออกถึงประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ช่วยให้ปรับตัวได้ดีขึ้น การสนับสนุนจากทีมงานหรือองค์กร ที่ช่วยให้ปรับตัวในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีทัศนคติที่เปิดกว้างและมองในแง่บวก มีความสามารถในการจัดการกับความเครียด พัฒนาทักษะใหม่ๆ และการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการยืดหยุ่นและการทดลองสิ่งใหม่ๆ ดังที่ ลูอีส สตอล และจูลี เทมเพอร์ลีย์ (Louise Stoll and Julie Temperley, 2009) ได้กล่าวถึง ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ควรมีการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้สมาชิกองค์กรได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ เน้นการสนับสนุนศักยภาพเฉพาะตัว การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และการให้โอกาสสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นและนำเสนอแนวคิดของตนเองอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งลดการควบคุมที่ไม่จำเป็นเพิ่มความไว้วางใจ และจัดสรรเวลาและพื้นที่เพื่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทดลองแนวทางใหม่ๆ อย่างมั่นใจโดยไม่ต้องกลัวความล้มเหลว สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบตีซาม เจะหะ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ด้านความยืดหยุ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกิตติ์ บุญเก่ง (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านความยืดหยุ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เกียรติพรศักดิ์ (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านความยืดหยุ่น มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยาเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาและกำหนดภาพแห่งความสำเร็จที่สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศและท้องถิ่น รวมทั้งกระตุ้นให้บุคลากรมีแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อสร้างความเป็นเลิศในสถานศึกษา มีการวางแผน และการกำกับติดตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาและการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ดังที่ สุนทร สุวรรณพร (2566) ได้กล่าวถึง ความสามารถของผู้นำหรือผู้บริหารในการจูงใจบุคคลอื่นด้วยวิสัยทัศน์ จินตนาการ และความยืดหยุ่น ผ่านวิธีการและแนวทางใหม่ ๆ ที่ท้าทายและสร้างสรรค์ เพื่อให้บุคลากรสามารถคิดนอกกรอบ คิดสร้างสรรค์ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีบทบาทในการกระตุ้นและสนับสนุนกระบวนการใหม่ ๆ สร้างสมดุลในการดำเนินงาน และนำพาองค์กรสู่เป้าหมายด้วยความคิดริเริ่มและความคล่องแคล่ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบติซาม เจะหะ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ด้านวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ด้านการมีวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุตม์ สุขสอน (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการมีวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกิตติ บุญแก่ง (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา แสนภูวา (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ด้านการมีวิสัยทัศน์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับ

1.3 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ในเหตุการณ์ต่างๆ เสนอความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการบริหารจัดการ เพื่อกระตุ้นครูและบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และสร้างบรรยากาศแห่งการคิดนอกกรอบ มีการตัดสินใจแก้ปัญหาที่รวดเร็วและถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อบูรณาการให้เกิดแนวทางใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา สามารถเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาไปในทางที่ดีขึ้นโดยการนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ดังที่ แฮร์ริส (Harris, 2009) ได้กล่าวถึง การเป็นผู้นำที่สามารถเชื่อมโยงผู้คน ความคิด และวิธีการคิดที่แตกต่างกัน เน้นการพัฒนาศักยภาพทั้งในระดับบุคคลและองค์กรเพื่อสร้างความร่วมมือ และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ งามบ้านผือ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของนงเยาว์ สิงทองกุล และคณะ (2564) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ดีดวงพันธ์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ บ่อพิมาย (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสหวิทยาเขตสุพรรณกัลยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ครูมีความเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา

1.4 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารมีบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดบทบาทหน้าที่ และเป้าหมายของการทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน มอบความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นในทีมงาน มีการสื่อสาร และการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีมเป็นการร่วมมือกันทำงานของสมาชิกมากกว่าหนึ่ง

คน โดยทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน และต้องยอมรับ สนับสนุนกันและกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ งามบ้านผือ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า การทำงานเป็นทีม ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา ศรีภูธร (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบติซาม เจ๊ะหะ (2564) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษปัตตานี เขต 2 ด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการดูแลบุคลากรอย่างเท่าเทียมกัน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ร่วมงาน ส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงดังที่ เบส และ อวลิโอ (Bass and Avolio, 1994) ได้กล่าวถึง การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล เป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำ ผู้นำให้ความสำคัญกับความต้องการเฉพาะของแต่ละคน โดยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและโค้ชส่วนบุคคลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาและความก้าวหน้า สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ และการเติบโตของผู้ใต้บังคับบัญชาผ่านการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการที่แตกต่างกัน สร้างความไว้วางใจ และมอบหมายงานที่ท้าทาย สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดริเริ่ม และใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา ศรีภูธร (2562) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองผลการวิจัยพบว่า ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เล็กวงษ์ (2563) ได้ทำการศึกษาบทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางเยาว์ สิงทองกุล และคณะ (2564) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ดีดวงพันธ์ (2565) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศโดยรวม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ที่อยู่บนพื้นฐานที่ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง จึงส่งผลให้ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีมุมมองเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ความสามารถในการสร้างบรรยากาศการทำงาน ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในองค์กร ทักษะในการจูงใจและกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานมีความกล้าที่จะคิดนอกกรอบ เสนอแนวทางใหม่ ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกิตติ์ บุญเก่ง (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบติซาม เจาะหะ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 จำแนกตามเพศโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิมาพร มงคลแสง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ งามบ้านผือ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้และทักษะที่ได้จากการศึกษา ประสบการณ์ ทักษะการคิดวิพากษ์ และการตัดสินใจ ทักษะที่เปิดกว้างในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ วุฒิการศึกษาที่สูงขึ้นช่วยเสริมสร้างความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธราภรณ์ นະภิใจ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอสอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอสอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา ทะอินทร์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ บ่อพิมาย และคณะ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสหวิทยาเขตสุพรรณกัลยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิธาน ลอยบ้านแพ้ว และคณะ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจ

เนื่องจาก ครูที่มีอายุต่างกันมีมุมมองที่เกี่ยวกับการรับรู้ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความหลากหลายของการเป็นทีมงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความร่วมมือและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การดูแลเอาใจใส่บุคลากรอย่างเท่าเทียมกัน การแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงเยาว์ สิงทองกุล และคณะ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษระ ณรงค์ฤทธิเดช และคณะ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บังคับบัญชาเทศบาลในเขตภาคกลางของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรเทศบาลที่มีอายุต่างกันมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัยรัตน์ เพ็งประสิทธิ์พงศ์ และคณะ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ที่มีอายุต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน แต่มีมุมมองความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกันอาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การอบรมและการพัฒนาทักษะที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในภาวะผู้นำ การสนับสนุนจากผู้บริหารที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรมองค์กรที่เปิดกว้างและสนับสนุนการทดลองสิ่งใหม่ๆ การทำงานเป็นทีมที่เปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็น ทักษะในการปรับตัวและเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ช่วยพัฒนาผู้นำ และมุมมองที่มุ่งเน้นผลประโยชน์ร่วมของโรงเรียนและนักเรียน ทำให้ครูทุกคนสามารถมีความคิดเห็นที่คล้ายกันเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ แม้ประสบการณ์ทำงานจะต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ งามบ้านผือ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน

มัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิมาพร มงคลแสง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เล็กวงษ์ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาบทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบติซาม เจ๊ะหะ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เกียรติพรศักดิ์ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะเยา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 จากผลการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยอยู่อันดับสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาและส่งเสริมให้โรงเรียนมีวัฒนธรรมที่เน้นการทำงานเป็นทีม โดยสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจระหว่างสมาชิกในทีม ส่งเสริมให้เกิดการสนับสนุนซึ่งกันและกันในทุกระดับขององค์กร ควรจัดการฝึกอบรมให้กับครูและบุคลากรในเรื่องการทำงานเป็นทีม เช่น การแก้ปัญหาเป็นทีม การสื่อสารภายในทีม และการบริหารความขัดแย้ง เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 จากผลการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่อันดับที่ 2 รองจากสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาและส่งเสริม

บรรยากาศในองค์กรที่เปิดกว้างให้ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอแนวคิดใหม่ๆ ได้อย่างอิสระ โดยไม่มีความกังวลว่าจะถูกปฏิเสธหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ กระตุ้นให้บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานหรือทีม เพื่อเปิดโอกาสให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ ที่ผสมผสานจากหลากหลายมุมมอง ควรมีการจัดกิจกรรมอบรมหรือเวิร์คช็อปที่ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับบุคลากร เช่น การคิดเชิงนวัตกรรม การแก้ปัญหาแบบสร้างสรรค์ และการออกแบบกระบวนการใหม่ๆ

1.3 จากผลการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษ อำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีความยืดหยุ่น และปรับตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่อันดับที่ 3 รองจากสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารควรพัฒนาและส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวและเปิดรับความเปลี่ยนแปลง โดยเน้นว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืน จัดอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ และการตัดสินใจที่ยืดหยุ่นให้กับบุคลากร เพื่อให้สามารถปรับตัวในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างโอกาสให้บุคลากรได้ทำงานร่วมกับทีมงานจากหน่วยงานอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะการปรับตัวในสถานการณ์และบทบาทที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในบทความพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในอำเภอบางพลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ประกอบด้วย 5 ด้านสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 3) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ 4) ด้านการมีการทำงานเป็นทีม และ 5) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้านวิสัยทัศน์สูงสุด ส่วนด้านการทำงานเป็นทีมยังต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ทั้งนี้ ความแตกต่างด้านคุณวุฒิและอายุของผู้บริหารมีผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2567 – 2568). กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์. (2556). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ : สิ่งที่ควรค่าสำหรับทุกคนในอนาคต*. คลังนาโนวิทยา.
- ขวัญฤทัย ภู่อาระ. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา กับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จันจิรา น้ำขาว. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตติภูมิ เทพคำ. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จินตนา ดีดวงพันธ์. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จินตนา แสนภูวา. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จุฑาธิปต์ ทัพไทย. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลสามเสน (สลากกินแบ่งรัฐบาลอุบลรัตน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร*. งานนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรินทร์ โตขาว. (2567). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในยุคปัจจุบัน*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ.
- Harris, A. (2009). *Creative leadership Developing : future leaders*. Management in Education, University of London.
- John, B W. (1997). *Research in Education*. Allyn and Bacon.